

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 16. De aetate & conditionibus vicarij Inquisitoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

indictio, delegatio. Super questionum.

Non tamē sic plenarie, & sicut Inquisitor potest Commissariū instituere, quod ipse cōmis-
sarius possit etiam alium commissarium substi-
tuere, nam subdelegatus nō potest subdelegare.

Potest igitur inquisitor commissarum insti-
tueret, & eidem committere, ut possit delatos vel
suspectos citare, testes examinare, reos condem-
nare, & generaliter eidem committere plenarie
causes suas.

Sed licet possit attendat tamen quibus com-
mittit, nam in pluribus nō sunt ita experti sicut
inquisitores, nec ita reuerentur, nec timetur; &
ideo non committitur eis regulariter condemnatio
relapsorum, nec impunitum: immo etiā
raroquid possunt sententias diffinitivas ferre, nisi
prius consultato inquisitore, cuius est processus
etiam suorum commissariorum, quadam decen-
tia defensare.

Sed si inquisitor potest de iure communī ut
delegatus, commissariis suis committere plena-
rie causes suas, cur non & tunc priuato? vt in priu-
legiis Urbani, Innocentij, Alexandri & Clemē-
ti summorum Pōtificum ad inquisidores. Et in
c. Ve. contimili. de hæret. lib. 6. conceditur eisdē
inquisitoribus, quatenus possint committere cita-
tiones, & tunc examinationes, & sententiārum
denuntiationes. Rēspondet Io. And. quod pro-
pter p̄dicitam decretalem, ut commissi. olim
subitabatur à nōnullis, an inquisitor hoc posset:
sed hodie non est dubium, quoniam est expressum in
c. Multorum. §. vērum, & in c. Nolentes. §. inqui-
sitoribus. & §. Notariis, de hæret. in Clem. vbi ex-
p̄esse cōmittitur inquisitorib. substituere & cō-
missarios ponere, not. de hoc Io. And. in c. Nolē-
tes allegato.

COMMENT. LXIII.

Ex hac questione duæ potissimum colliguntur
assertiones.

Prima est: inquisitores Vicarij seu Commissarij
a se institutis plene cōmittere possunt suos suos.

Altera est: Commissarius tamen cum plena po-
tentia institutus, non potest sibi aliud Commissari-
um substituere.

Quantum ad primam assertiōnē attinet, eā abū
de docuit Eymericus paulo ante in hac 3. par. eit.

De forma instituendi Vicarium speciale. nu. 37.

& dixi ibi. eamque ostendunt etiā illi, quos citauimus
paulo ante super q. 1. §. quod si plura, quibus
ad locum in opere iudiciale verbos inquisitor, n. 4.

a Non tamen sic plenarie, &c.] Hęc est secunda
assertio, quam probat Eymericus dicens, subdele-
gatione non posse subdelegare.

Hęc tamen ratio valde est cōtrouersa et anceps
inter Doctores: nam Raphael Fulgosius in l. more
maiorum. ff. de iurisdict. om. iud. quem videtur lau-
dare Iason in l. a iudice. C. de iudic. subdelegati pos-
se iterū subdelegare ex multis cōtendit, cuius plane
rationes nō sunt fortassis debiles, nec contemnenda,
quas apud ipsos videto. neque n. instituti nostri est
sibyllastico more singula discutere, sed summa-

A. tū certiora tradere.

Panormitanus tamen in c. cum Bertholdus. nu.
25. extra de senten. & re iudi. hęc difficultatem di-
stinctiōne tollebat. horum tamen sententias (cōmu-
nia & verosimiliora sicut) libenter omittimus.

Communis enim opinio est, delegatum principis, Vicarius in
qualis est Inquisitor, subdelegando, non posse dare quisitoris nō
facultatem subdelegato suo sen Vicario, ut iterum potest alium
ille subdelegat. ita glossa singularis in c. Super que-
stionū. §. porro. verbo, transfert. de officio iud. dele-
bi create.

B. Sed licet possit attendat tamen quibus com-
mittit, nam in pluribus nō sunt ita experti sicut
inquisitores, nec ita reuerentur, nec timetur; &
ideo non committitur eis regulariter condemnatio
relapsorum, nec impunitum: immo etiā
raroquid possunt sententias diffinitivas ferre, nisi
prius consultato inquisitore, cuius est processus
etiam suorum commissariorum, quadam decen-
tia defensare.

C. Sed si inquisitor potest de iure communī ut
delegatus, commissariis suis committere plena-
rie causes suas, cur non & tunc priuato? vt in priu-
legiis Urbani, Innocentij, Alexandri & Clemē-
ti summorum Pōtificum ad inquisidores. Et in
c. Ve. contimili. de hæret. lib. 6. conceditur eisdē
inquisitoribus, quatenus possint committere cita-
tiones, & tunc examinationes, & sententiārum
denuntiationes. Rēspondet Io. And. quod pro-
pter p̄dicitam decretalem, ut commissi. olim
subitabatur à nōnullis, an inquisitor hoc posset:
sed hodie non est dubium, quoniam est expressum in
c. Multorum. §. vērum, & in c. Nolentes. §. inqui-
sitoribus. & §. Notariis, de hæret. in Clem. vbi ex-
p̄esse cōmittitur inquisitorib. substituere & cō-
missarios ponere, not. de hoc Io. And. in c. Nolē-
tes allegato.

D. Probari potest hec sententia, quam hic sequitur
Eymericus viuis quidem nec obscuris rationibus.
prima est Jo. & And. preciato loco: quoniam si dele-
gatus posset suo vicario aut subdelegato, concedere
facultatē subdelegādi, progressus est in infinitū.
nam & subdelegatus subdelegati id etiam posset,
cum nulla diversitatis ratio afferri commode possit
aut probabilis. progressus vero infinitos ritari le-
ges iubent. l. fideicommissū. §. si quis. ff. de lagat. 3.

Altera ratio & vera esse potest: quoniam dele-
gatus potest atēm quā habet subdelegandi, à lege
babet, quod est velut personale prīilegium, quod cū
personam, cui tribuitur, sequatur, in alterum trans-
ferri non potest, & cū persona extinguitur. c. pri-
uilegium. de reg. iuris li. 6. notat Bart. in l. si is qui
pro emp̄ore. ff. de r̄sucapio. et glossa in c. quā sit,
de electi. li. 6. ex quibus sit perspicuum, doctrinam
Eymericus hoc loco securam & sanam esse, & cōmu-
nibus interpretatum vōris nō. quare Commissarius
non potest sibi aliud substituere commissarum.

Quā autē facultatē possit Inquisitor conce-
dere suis commissariis, copiōse explicatū est supra
in hac 3. parte nu. 37. Super tit. de iurisdictione Vi-
carij seu Commissarij.

QUESTIO XVI.

De cōtate & conditionibus Vicarij
Inquisitoris.

Sextadecima questio est: Inquisitoris Vi-
carius seu Commissarius cuius debet
esse conditionis, & pr̄sertim cōtatis?

E Respondemus, quod debet esse vir
litteratus, constans, & firmus, multum circum-
spectus, fideique zelator feruidus, ut literatura, at
que scientia sciat discernere inter lepram & le-
pram, heresim & heresim, catholicam veritatem
& hæreticam prauitatem, ut constanter aduersi-
ties & labores toleret patiēter, nec trepidet, sed
constanter & viriliter negotia fidei exequatur, ut
circumspetione sit prouidus, atque prudens, &
sciat prouidere quomodo & qualiter sit agendū
& ut fidei zelo & fcuore sit deuotus, ac sub spe
mercedis cōternę negotia fidei deuotius exequatur.

M m 2 Quan-

Quantum vero est de etate, non est in iure expressum de ipso commissario, quamvis de Inquisitore quod libet attingere quadragesimum annum, in c. Nolentes de hære. in Clem. glori. tamen lo. And. ibi habet, qd idem de commissario putat; sed si ipse putat, non sequitur, quod alij putent, nec quod ita sit, cum iure non sit cautum.

COMMENT. LXV.

Quales esse debent Inquisitorū Vi-

DV&a sunt partes, una est de qualitate commis-

sarij, altera de eius etate.

Quantum ad primam attinet, eadem ferme dicit Eymericus de qualitate Vicarij Inquisitoris, qd supra quæf. 1. de ipsomet Inquisitore tradiderat; nec immixtio: nam cum subrogatum seu substitutum debeat sapere naturam eius in cuius locu subrogatur, l. parabolani. C. de Episco. & cleri. eandem qualitaes, quibus decoratur inquisitor, debent eius commissarij illustrare.

Triginta annis sufficiunt in Vicariis Inquisitorū.

a Quantum vero est de etate, &c.] De etate commissarij, ut vere scribit hoc loco Eymericus, uenitib[il]l cautum nominati ostenditur: & quidē annos quadraginta natum esse debere Inquisitorem volebant. quam opinionem, quamvis nō refellat auctor; non tamen videtur approbare. ac satis tuto ei poterat pauciores annos natum constitui olim potuisse, cum regulariter, nec omnia, nec maxime ardua fidei notitia inquisitorum Vicario demandari.

Verumtamen hodie hec controversia sublata est per rescriptum Clementis VII. quod incipit: Cum sicut. §. decernimus. quo loco & commissarij qualitas, & eisdem triginta annorum etas lucu tenter prescribitur. eius rescripti verba relata sunt à nobis paula antea super q. 13. vbi videto.

QVÆSTIO XVII.

De destitutione commissarij
Inquisitoris.

S V M M A R I V M .

- 1 Vicarii inquisitoris amouere non possunt Prelati ordinis.
- 2 Electio personæ inquisitoris cur sit Prelatis commissa.
- 3 Verba canonis non sunt in penalibus extendenda.
- 4 Locus à maiore non habet semper locu in iure.
- 5 Vicarios et Notarios Inquisitorum mutare nō licet Prelatis.
- 6 Quales se præstare debent Prelati erga inquisidores.

Decima septima quæstio est: Vtrū Inquisitoris Vicarium seu commissarij, possint Magistri seu Piores Provinciales ordinis Prædicato- rū, vel Ministri Generales seu Provinciales ordinis Minorum, infra eorum ordinem amouere?

A Respondemus, qd non: Nam eius est de- finiri, cuius est instituere: & omnis res p. qua- scūq; causas nascitur, per easdem dissolutur. ex- tra de reg. iur. Magistrorum ait, Priorum Pro- Praelat, uincialium, seu Ministrorum, non est Vicarium seu Commissarij Inquisitoris instituere, sed solius Inquisitoris, vt patet supra hac parte 3. q.

14. vbi de hoc queritur: Igitur nec illorū praefi- dentiū, sed solius Inquisitoris est Vicarium suū

destituere. Et vltra: Delegati. n. est subdelegare: & illius solius in officio, ad quod est delegare. C. de iudice, & extra de off. iudi. dele.

Super questionum Inquisitor autem domini no- stri Papæ est delegatus, vt patet in c. Ne aliqui,

de her. li. 6. & non Magistrorum, nec Ministro- rum, nec Priorum, vt patuit supra par. 3. q. 7. vbi de hoc queritur: Igitur Inquisitoris solius est Vicarium subdelegare, & subdelegatum tener.

& à subdelegatione, cum ei videbitur, renocare.

2 Et Amplius, Licet enim Magistrorum, Mi- nistrorum, & Priorum Provincialis sit petio- nam Inquisitoris eligere, vt patet in eorum priuilegijs & indulgijs, ideo fit, quia pleniorum no-

titiā de idoneitate suorum Fratrum videntur ha- bere, quā dominus noster Papa: & ideo com- misit eisdem personam eligere, vt de hac causa

C patet in priuilegijs Inquisitorū Urbani III. & Clem. IIII. Catholicæ fidei. & patuit supra hac

par. 3. q. 11. Nullam tamen potestatem, seu iuri- dictiōne super dicto inquisitionis officio tribuit

præsidēbus antedictis, vt patet expresse in priuilegijs, & quæst. prædictis, sed persona ab eo electa, scilicet Inquisitori, cuius tantum est va-

ctoritate Apostolica Vicarium sibi instituere, & subdelegare, in causa fidei procedere, inquirere,

testes cogere & examinare, & sententiā cū dic- celano ferre. Sicut igit̄ prædicti præsidentes nō

possunt in causa fidei procedere, nec testes ad te- stificandum cogere, nec processus Inquisitors

D derūcare, nec renocare, nec eius sententiā muta- re, nec testes prohibere ne deponat, sic nec po-

llunt Vicarios in officio instituere, nec institutos destruere, nec eis mādere ne procedat quod si fe-

cerint, tanquā impeditores officij inquisitionis, excommunicationis mucrone eo ipso sunt per-

cussi, in qua si sterterint per annum animo indi- rato, ex tunc sunt vt harreti condemnandi, vt

E pater in c. Ut inquisitionis officium. de hære. li. 6. Et vltra hoc contra eos vt contra fautores ha-

reticorum, per ipsos Inquisitores est procedens iuxta priuilegiū Urbani III. & Clem. III. Pra-

cunctis. in §. ceterum vero, quod habetur supra

par. 2. Vicarium igitur Inquisitoris folius, & non alterius nisi domini nostri Papæ, qui habet super istū &

illum plenitudinem potestatis.

3 Nec valet quod allegatur ab eorū quibilia, qd eis committuntur potestas inquisitorē institu- di & destituendi, & consequenter eius Comis-

sarium per locum à maiore, t̄ quia cui con- edetur qd est plus, uidetur & concedi qd est minus.

Nam commissio facta alicui tantum valet, quia C. de- tum verba solant, nec sunt verba extēdenda p. eccl. seruit.